

ITT ÉS MOST

Makra Ildikó

Ha tagadod Isten létezését,
elutasítod az életet,
s azt mondod: tévedett.
Ha egyáltalán létezik.
S hogy most nem másutt vagy,
hanem éppen itt,
az is tévedés.
Hogy életünk,
ez a naponta összezúzó prés,
ami egyszerre sok és kevés,
ha eltűnik,
beborítja az örök feledés.
Elillanunk, mintha sosem
jártunk volna itt,
magunk után hagyva
létezésünk apró jeleit,
de semmi több.
Koporsónkra hullik a rög,
s ezzel mindennek vége.
De ez nem elég.
Távlatok kellene, remélve,
hogy az élet több ennél,
és nem értelmetlen,
hogy léteztél.
S hogy itt, és nem máshol,
most, és nem máskor.

Forrás: www.keresztenydalok.hu